

26.175/II/PF

Ter zitting van 20 april 1995 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen het Paleis voor Schone Kunsten wegens volgende feiten:

- programma van de Filharmonie van Brussel met voorrang voor het Nederlands opgesteld;*
- Nederlandstalig personeelslid dat telefonische inlichtingen verschaftte;*
- naar aanleiding van een reservatie voor een activiteit van de Filharmonie van Brussel was er enkel Nederlandstalig personeel aanwezig in het reserveringskantoor in het Paleis voor Schone Kunsten;*
- Fransonkundige bode in het Paleis voor Schone Kunsten;*
- een ontvangsbewijs was enkel in het Nederlands beschikbaar.*

Op de vraag om inlichtingen van de V.C.T. van 16 januari 1995 heeft de heer [...], voorzitter van de raad van beheer van het Paleis voor Schone Kunsten het volgende geantwoord:

- de v.z.w. Filharmonische Vereniging van Brussel is een aangesloten vereniging van het Paleis voor Schone Kunsten. Het is een vereniging met nationaal karakter, die de muzikale pijler van de instelling is.*

- de programma's voor de concerten van de Filharmonische Vereniging van Brussel zijn tweetalig opgesteld; de voorrang van de taal wordt bepaald door de volgorde in het Belgisch Staatsblad, wat dus betekent dat in 1994 de voorrang gold voor het Nederlands en in 1995 voor het Frans;
- het personeel in het reserveringskantoor in het Paleis voor Schone Kunsten is personeel van de instelling van openbaar nut Paleis voor Schone Kunsten;
dit personeel is tweetalig en er wordt door de verantwoordelijken streng op toegezien dat iedere klant behandeld wordt in zijn taal voor zover het de twee nationale talen betreft;
- de tickets en de ontvangstbewijzen afgeleverd door het computersysteem van het reserveringskantoor van het Paleis voor Schone Kunsten zijn tweetalig voor evenementen met nationaal karakter en voor tweetalige verenigingen. Dit is het geval voor de concerten van de Filharmonische Vereniging. De voorrang van de taal wordt hier eveneens bepaald door de volgorde in het Belgisch Staatsblad, wat dus eveneens betekent dat in 1994 de voorrang gold voor het Nederlands en in 1995 voor het Frans.

Het Paleis voor Schone Kunsten is een publiekrechtelijke rechtspersoon opgericht door de wet van 12 augustus 1981 (B.S. 6.11.1981 - err. B.S. 1.12.1981). Krachtens artikel 1, eerste lid van deze wet wordt het Paleis voor Schone Kunsten ingedeeld in categorie B zoals bedoeld in de wet van 16 maart 1954 (parastatale). Artikel 3 van de wet van 12 augustus 1981 bepaalt de opdracht van de instelling. In punt b) van dat artikel wordt het volgende gesteld: ".... de gebouwen ter beschikking te stellen van instellingen en verenigingen die als doel hebben culturele activiteiten te Brussel en in de drie taalgebieden te organiseren".

Het Paleis voor Schone Kunsten kan dus beschouwd worden als een uitvoeringsdienst gevestigd in Brussel-Hoofdstad in de zin van artikel 44 van de bij K.B. van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) (vgl. advies VCT nr. 18.089 van 25 september 1986, 18.192 van 11 februari 1988 en 26.190 van 15 december 1994).

1) Wat de programma's van de Filharmonie van Brussel betreft

Uit het antwoord van de heer [...] blijkt dat de v.z.w. Filharmonische Vereniging van Brussel een aangesloten vereniging van het Paleis voor Schone Kunsten is in de zin van de artikelen 5 t.e.m. 11 van het K.B. van 15 mei 1984 betreffende de organisatie en de werking van het Paleis voor Schone Kunsten (B.S. 22.6.1984). Het is een vereniging met nationaal (federaal) karakter, die de muzikale pijler is van het Paleis voor Schone Kunsten.

De Filharmonie kan beschouwd worden als een private medewerker van een openbare dienst, met name het Paleis voor Schone Kunsten, in de zin van artikel 50 S.W.T.

Het feit dat de Filharmonie een private medewerker is, ontslaat het Paleis voor Schone Kunsten niet van de toepassing van de S.W.T. Het Paleis voor Schone Kunsten is zoals hoger reeds vermeld, een uitvoeringsdienst met werkring gans het land en zetel te Brussel-Hoofdstad in de zin van artikel 44 S.W.T.

Overeenkomstig artikel 44 S.W.T. dat verwijst naar artikel 40 S.W.T. dienen de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht, gesteld te zijn in het Nederlands en het Frans.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. moeten de woorden "in het Nederlands en het Frans" zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten gelijktijdig en integraal in de twee talen en wel op voet van strikte gelijkheid op het document moeten voorkomen (cfr. advies V.C.T. nr. 1235 van 24 juni 1965, nr. 1825 van 29 februari 1968, nr. 22.279 van 9 oktober 1991 en nr. 26.089C van 7 juli 1994).

Uit het antwoord van de heer [...] blijkt dat de programma's van de Filharmonie van Brussel in het Nederlands en het Frans zijn gesteld en dat de voorrang van de taal bepaald wordt door de volgorde in het Belgisch Staatsblad.

Op de door de V.C.T. opgevraagde brochures van de Filharmonie van Brussel zijn de twee talen in hetzelfde lettertype en -korps gesteld. De teksten zijn dus volkomen gelijk (vgl. advies V.C.T. nr. 26.070 van 23 juni 1994 en 26.089C van 7 juli 1994).

Bovendien is het zo dat de volgorde ieder jaar wordt veranderd.

De V.C.T. oordeelt bijgevolg dat de klacht ontvankelijk doch niet gegrond is.

2) Wat het personeel dat de klager in gebrekkig Frans te woord stond, betreft

Uit het antwoord van de heer [...] blijkt dat het personeel in het reserveringskantoor personeel is van het Paleis voor Schone Kunsten.

Overeenkomstig artikel 44 dat verwijst naar artikel 41 § 1 S.W.T. gebruiken de uitvoeringsdiensten met zetel in Brussel-Hoofdstad voor hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Overeenkomstig artikel 45 S.W.T. dienen die diensten zo georganiseerd te worden dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans kan te woord gestaan worden.

Uit het schrijven van de heer [...] blijkt dat het personeel in het reserveringskantoor tweetalig is en dat er streng wordt op toegezien dat iedere klant behandeld wordt in het Nederlands of het Frans, naargelang van zijn taal.

De V.C.T. oordeelt bijgevolg dat de klacht ontvankelijk en, voor zover de dienst op het door de klager aangehaalde tijdstip niet zo georganiseerd was dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of het Frans kon te woord gestaan worden, gegrond is.

3) Wat het ontvangstbewijs betreft

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. is een ontvangstbewijs of kwijtschrift een geschreven bewijs van betaling en bijgevolg een getuigschrift in de zin van de S.W.T. (cfr. V.C.T. nr. 1490 van 31 maart 1966 en 2042 van 19 september 1967).

Overeenkomstig artikel 42 S.W.T., waarnaar artikel 44 S.W.T. verwijst, stellen de uitvoeringsdiensten met zetel in Brussel-Hoofdstad de getuigschriften in die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

In casu diende het ontvangstbewijs in het Frans gesteld te worden.

Uit het antwoord van de heer [...] blijkt dat de tickets en ontvangstbewijzen voor evenementen van de Filharmonische Vereniging afgeleverd worden via een computersysteem. Zij zijn gesteld in de twee talen en in de volgorde zoals bepaald door de volgorde in het Belgisch Staatsblad.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. mag het Paleis voor Schone Kunsten tickets in het Frans en het Nederlands stellen. (cfr. advies V.C.T. nr. 26.190 van 15 december 1994).

De V.C.T. oordeelt dat de dienst zo moet georganiseerd zijn dat particulieren hun ontvangstbewijs krijgen conform de S.W.T. en de rechtspraak van de V.C.T.

De V.C.T. acht de klacht bijgevolg ontvankelijk, doch niet gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de heer [...], voorzitter van de raad van beheer van het Paleis voor Schone Kunsten, en aan de klager gestuurd.